

Thư Gửi Các Bạn Mình - 45

Các Bạn Mình Thân Mến

Gần nửa năm nay cứ loay hoay với con virustàu và bị nó hành hạ cái đầu không ít. Sáng nghe tin virus. Trưa lại tin virus. Chiều đến cũng tin virus. Tối cũng nghe virus. Tin virustàu triền miên bất tận. Virus làm xây xẩm mặt mày, làm chao nghiêng đời sống. Virus “ngăn sông cấm chợ” (nói theo kiểu thời hậu Việt Nam Cộng Hòa). Đi đâu cũng không được. Ngồi đâu cũng không yên. Người già không dám gặp con cháu, con cháu cũng chẳng muốn gặp cha mẹ ông bà. Cô thầy giáo không muốn gặp học trò và học trò cũng sợ vào lớp học. Muốn đi ăn tiệm cũng không dám, vào uống vài chai bia cũng chẳng được, muốn đến sàn nhảy nhót cho đỡ ngứa đôi chân cũng chùn bước, vô phòng tập thể dục cũng ngại ngừng, đi chợ thì bước vào quơ vài món rồi rút lui cho lẹ, ghé thăm người chết cũng mau mau nhìn mặt người quá cố rồi quay lưng vội bước ra khỏi nhà quàng. Cả trăm thứ trở ngại trong đời sống bình thường khi con virustàu kéo đến. “*Đoạn trường ai nấy qua cầu đã hay*”. Đúng như vậy. Nói mãi cũng không dứt. Vậy nên phải tạm ngưng chuyện con virustàu để chuyển sang chuyện khác. Thư này không moi móc những chuyện nội địa (Mỹ) nữa mà xin ghi nhận đến đôi điều vừa mới xảy ra ở chốn quê nhà xa xôi mà lâu lắm chưa có dịp nhắc đến. Lỗi tại con virustàu đó thôi!

Câu chuyện thứ nhất có liên quan đến nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là câu chuyện mình đọc được từ một bản tin trên internet có tựa đề:

Những thiếu nữ bị còng tay, gục đầu tìm miếng ăn.

Chỉ đọc cái tựa bài viết mình đã thấy cả một địa ngục dày xéo nhân phẩm con người chưa từng có nơi nào trên thế giới. Xin trích nguyên văn bài viết như sau:

Doanh nghiệp tổ chức cuộc làm nhục tập thể này nói đó là phương pháp huấn luyện nhân viên vượt qua mọi thử thách, để “đạt mục tiêu trong đời, để có cuộc sống tốt đẹp hơn”. “*Khi các bạn đang nỗ lực thì những người ngoài kia nỗ lực hơn các bạn rất nhiều. Thử*

thách này, nếu các bạn không vượt qua thì quá tầm thường”, nghĩa là không xứng đáng trở thành...nhân viên bán hàng đa cấp!

Tóm lại, muốn có một chỗ đứng bán hàng kiếm tiền đong gạo, phải tự làm nhục, phải đặt mình ngang hàng với súc vật, phải quẳng vào thùng rác nhân phẩm con người.

Người ta hiểu hơn những thái độ, những hành động còn vô liêm sỉ hơn nữa, khi mục tiêu lớn hơn, hàng tỷ dollars.

Angela Merkel nói: về nhân phẩm con người, chúng ta không thể nhân nhượng.

Ý thức về nhân phẩm, liêm sỉ là thành trì cuối cùng để ngăn chặn con người trở thành con vật, nhất là trong hoàn cảnh thiếu thốn, đói khát, trong một xã hội bất công, bệ rạc, tất cả có thể, và phải mua bằng tiền.

TIÊU CHUẨN LUÂN LÝ

Triết gia Alain nói: “trong luân lý, không có gì khác hơn là ý niệm về nhân phẩm” (Il n’y a rien d’autre dans la morale que le sentiment de la dignité). Bởi vì luân lý, đạo đức thay đổi từ nơi này sang nơi khác, từ thời đại này sang thời đại khác. Cái được coi là đạo đức bên này dãy núi Pyrénées, có thể coi là vô luân bên kia. Chỉ có một tiêu chuẩn cho luân lý: tôn trọng nhân phẩm con người.

(Video)

Khi tabou cuối cùng, khi bức tường cuối cùng là nhân phẩm con người bị chà đạp, xã hội sẽ vỡ bờ. Sẽ chỉ còn lại một môi trường sống man rợ, trong đó con người thu gọn lại thành một bộ phận cơ thể: cái dạ dày. Người ta sẵn sàng làm bất cứ chuyện gì để sống.

Antonio Gramsci nói: trong một xã hội tranh tối tranh sáng, thế giới cũ đang chết, thế giới mới chưa thành hình, sẽ xuất hiện rất nhiều hiện tượng quái gở. Đó là chuyện đang xảy ra, mỗi ngày, ở VN.

Có người ví liêm sỉ như trinh tiết. Người ta chỉ mất trinh một lần. Sau lần đầu, chuyện ...mất trinh sẽ không còn là ưu tư nữa.

Khi một xã hội chấp nhận, thờ ơ trước một cảnh man rợ như trong video nói trên, xã hội đó đã đi trọn bước đầu, đang trên đường giải thể, tan rã. Đừng trông

chờ nhà nước có biện pháp. Họ có dự phương tiện để ngăn cấm, ngăn chặn những chuyện bẩn thỉu, bệ rạc, chà đạp nhân phẩm con người, nhưng họ không làm.

Bởi vì chế độ độc tài ra đời, tồn tại trên sự ngu dốt của dân, trên cái băng hoại của luân lý. Khi miếng ăn là mục đích duy nhất trên đời, kẻ nắm quyền, nắm tiền trong tay có sức mạnh vạn năng.

Bảo vệ nhân phẩm, trước hết là chuyện của mỗi cá nhân. Mỗi cá nhân tự đặt cho mình một giới hạn không thể vượt qua, với bất cứ giá nào. Thành lũy của xã hội chỉ vững mạnh khi các thành lũy cá nhân kiên cố. Vấn đề là ý thức về nhân phẩm không phải từ trên trời rơi xuống. Nó hiện hữu nhờ truyền thống và giáo dục.

Trong các nước Cộng Sản, truyền thống bị tiêu diệt tận gốc rễ, giáo dục chỉ có mục đích ngu dân. Howard Zinn: “dưới các chế độ độc tài không có giáo dục, chỉ có nhồi sọ”.

Nhân phẩm con người, trong một xã hội tử tế là chuyện quan trọng hàng đầu; dưới chế độ Cộng Sản, là một chi tiết không đáng kể, một xa xỉ phẩm. Tệ hơn nữa, một trò của trường giả bịa ra để cản đường đưa thế giới tới đại đồng.

Paris, tháng 7, 2020

(không thấy ghi tên tác giả)

Đọc xong bài và nhìn vào tấm ảnh trên Các Bạn nghĩ sao? Có cảm giác gì? Nếu mình và Các Bạn không may còn kẹt lại ở Việt Nam thì biết đâu đám cháu chúng ta vì miếng cơm manh áo mà phải cúi đầu xuống làm loài súc vật để cạp miếng ăn (nhưng chẳng đứa nào cạp được vào miệng!). Nhìn vào tấm ảnh là mình giật mình và trong mắt có gì cay cay, trong dạ thì xót xa...

Các Bạn Mình Thân mến

Câu chuyện thứ hai trong thư này xin nói về mấy chữ “ký sinh trùng”. Chuyện hơi dài dòng nhưng trước hết xin nói về ba chữ “ký sinh trùng”. Wikipedia viết về “ký sinh trùng” như sau:

Trong sinh học và sinh thái học, ký sinh là một mối quan hệ cộng sinh không tương hỗ giữa các loài. Trong đó có một loài là ký sinh, sống bám vào loài kia là vật chủ hay ký chủ. Sinh vật ký sinh và ký chủ có thể là động vật hay thực vật, đơn bào hay đa bào. Trong y học, ký sinh trùng hay động vật ký sinh là sinh vật chiếm sinh chất của các sinh vật khác đang sống để tồn tại và phát triển. Trong tự nhiên rất nhiều sinh vật tự kiếm lấy thức ăn cho mình nhưng ký sinh trùng phát triển theo hướng khác, chúng sống gủi, sống bám hoàn toàn hoặc một phần vào loài khác, như giun móc hay ký sinh trùng sốt rét.

Những động vật ký sinh điển hình như các loài giun sán ký sinh trong ruột, chấy rận ve ký sinh ngoài da vật chủ. Những thực vật ký sinh điển hình như các loài cây tầm gửi và tơ hồng (Cuscuta). Do sự phong phú đa dạng các kiểu dinh dưỡng của sinh giới nên việc phân loại các ký sinh sống bên ngoài vật chủ để lại các bất định: Rất nhiều động vật kể cả người, ăn lá hay các bộ phận của cây, nhưng không bị coi là ký sinh.

Một động vật hút máu động vật khác như dơi quỷ (vampire), đĩa, vắt...thì thì chắc chắn được coi là “ký sinh bắt buộc”. Còn muỗi được xếp vào ký sinh trùng theo thói quen từ y học mặc dù có thể cá thể muỗi cả đời không có cơ may được một lần hút máu.

Những Kẻ Bán Hàng Rong Là Ký Sinh Trùng

Hôm 17 tháng 8 – 2020, xướng ngôn viên Anh Quang của đài VTV1 trong bản tin tài chính kinh tế nói, xin trích nguyên văn “...**Những gánh hàng rong vốn được là xem sống ký sinh trùng bên trên con phố này...**” VTV1 là một trong nhiều đài truyền hình của nhà nước, xướng ngôn viên của đài này là ông Anh Quang chắc chắn phải là một đảng viên mới được ngồi vào trước cái loa để phát biểu một cánh hùng hồn như thế. Theo mình, đó là quan điểm của đài. Mà quan điểm của đài tức là quan điểm của nhà nước, của đảng cộng sản Việt Nam. Với sự kiện này mình sẽ không bình loạn điều gì mà chỉ xin trích hai bài của hai tác giả, một của tác giả Từ Kế Tường (hình như ở trong nước) đăng trên mạng xã hội và một của tác giả Hoàng Hoành Sơn được đọc trên đài VOA (Hoa Kỳ). Xin trích nguyên văn hai bài như sau:

August 17 at 3:49 PM ·

TỪ KẾ TƯỜNG

NGẠO MẠN VÀ NGUY HIỂM

Cộng đồng mạng đang dậy sóng vì phát ngôn ngạo mạn của Anh Quang, xướng ngôn viên của VTV trong một bản tin kinh tế, khi cho rằng người bán hàng rong trong thời điểm dịch Covid-19 bùng phát ở TP.HCM là "Ký sinh trùng". Sau đó vì bị phản ứng dữ dội nên tay xướng ngôn viên này lên tiếng xin lỗi trên trang Facebook của mình với nick là WANG PHỐ CỔ, lý giải đây là sự cố trong lúc đọc bản tin, anh ta đã nói "nhịu" và biện giải những lời khó nghe đã dẫn đến sự cố khiến anh nói "nhịu" hết sức vô lý, khiến cộng đồng mạng càng phẫn nộ.

Trước hết, nếu muốn xin lỗi người dân thì không chỉ riêng xướng ngôn viên Anh Quang lên màn ảnh nhỏ của VTV xin lỗi mà Ban Giám đốc đài đồng thời cũng phải làm như vậy. Sau đó phải nghiêm túc kiểm điểm từng khâu, quy trình người viết, người biên tập, người kiểm duyệt... cho tới khi phát sóng, và xử lý thích đáng. Bởi không ai từng làm báo, nhất là báo nói, báo hình lại chấp nhận để xảy ra một sơ suất nghiêm trọng như vậy. Còn theo cá nhân tôi, người từng làm báo mấy chục năm lại càng không chấp nhận đây là một sự lỡ lời, mà là cố ý dùng chữ. Hơn nữa đây không phải là một chữ, mà là một cụm chữ "Ký sinh trùng" thì dứt khoát không có sự lỡ lời.

Trong hoàn cảnh khó khăn không phải trong thời điểm dịch bệnh mà là khó khăn chung của đất nước, người nghèo, vẫn chiếm đa số trên cả nước chứ không riêng gì TP.HCM. Người bán hàng rong để mưu sinh, tự cứu lấy mình, nuôi gia đình đã có từ bao thế hệ, thậm chí xã hội đã chấp nhận gọi đây là một nghề sinh nhai, "Nghề bán hàng rong". Và hơn thế nữa, đây là một nghề lương thiện. Người nghèo trên cả nước, trong hơn 90 triệu dân chứ không chỉ riêng TP.HCM.

Người nghèo với gánh hàng rong, hay bưng thúng mẹt trên đường phố, rao bán các sản phẩm bình dân, đời thường cần thiết cho khách qua đường, với sức lao động chân tay, mồ hôi và có cả nước mắt của bản thân họ để nuôi gia đình, con cái ăn học là một nghề lương thiện. Họ bươn chải cả ngày, lẫn đêm để tìm từng đồng tiền lẻ, vài ba chục bạc bằng sức lực mình bỏ ra không bao giờ là "Những ký sinh trùng". Và ai cũng hiểu "Ký sinh trùng" là gì, vì đây là một cụm từ miệt thị những sinh vật sống bám trong cơ thể người, hút máu người mà không phải làm gì cả.

Trước hết, nói "nhịu" là như thế nào? Tôi thật sự mới nghe tiếng nói "nhịu" này lần đầu. Ở quê tôi, miền Tây Nam Bộ không có từ này, và nếu tôi không sai khi cho rằng nói "nhịu" đồng nghĩa với nói "lịu". Nếu đúng như "nhịu" là "lịu" thì chỉ có những người già cả, có vấn đề thần kinh, bị dư chấn sau một cơn bạo bệnh mới sinh ra chứng nói "lịu". Tức nói trong vô thức khi họ bị giật mình mà không hiểu nói gì. Có thể là một câu nói "lịu" tục tũn, một câu nói buồn cười. Và dứt khoát, người bị chứng nói "lịu" không bao giờ được chọn làm xướng ngôn viên truyền hình.

Và tại sao lại là "WANG PHỐ CỔ"? mà không là QUANG, ANH QUANG mà phải là WANG, phiên âm ra tiếng Tàu mới được? Và xin thưa với anh "WANG PHỐ CỔ" lời biện minh nói "nhịu" của anh không ai chấp nhận vì nó thậm chí vô lý trong hoàn cảnh, kể cả ngữ cảnh khi làm nhiệm vụ xướng ngôn viên trên màn ảnh nhỏ của VTV. Đây là lời xin lỗi và biện giải không được chấp nhận.

Và VTV để xảy ra trường hợp này cũng không thể chấp nhận. Một bản tin có nội dung dè bĩu, miệt thị người dân nghèo bán hàng rong để mưu sinh trên

vía hè Sài Gòn -TP.Hồ Chí Minh và trên cả nước. Nó không chỉ là ngạo mạn mà còn rất nguy hiểm về nhạy cảm chính trị.

Ảnh: Xương ngôn viên Anh Quang (từ internet)

Hoàng Hoàng Sơn

Đây không phải tên bộ phim Hàn Quốc trình chiếu năm 2019 (*). Nó là phát ngôn từ một nhà đài có tiếng tại Việt Nam (VN): VTV1.

Trong bản tin Tài chính, sáng ngày 17/08/2020, vào phút thứ 24:24 đến 24:38, người phát ngôn VTV1 đã nói: "... dịch Covid 19 đã khiến cho những con phố du lịch, hay là chủ yếu phục vụ khách nước ngoài tại tp. HCM trở nên tiêu điều. Và khi những con phố không còn sức sống, những gánh hàng rong vốn được là xem sống ký sinh trùng bên trên những con phố này sẽ tồn tại ra sao?" (1).

Lời phát ngôn thoạt nghe có vẻ vô thưởng vô phạt, người phát ngôn muốn ví von những người bán hàng rong, luôn là hình ảnh quen thuộc khắp hang cùng ngõ hẻm ở VN, vốn gắn chặt với các con đường, tựa con ký sinh trùng nhan nhản nơi các vật chủ sống.

Tuy nhiên, hệ thống tuyên truyền VN hôm nay đã há miệng mắc quai. Họ mắc phải lỗi lầm không thể tha thứ khi ví von như thế. Trước đây, khi đã phá một người hay nhóm người bất đồng chính kiến, Đồng Tâm, Thủ Thiêm, Thái Hà, vườn rau Lộc Hưng... mấy cái loa tuyên truyền của VTV1 rất chỉnh chu, ăn nói liến thoắng, không hề mắc phải lỗi nhỏ nào, để đưa thông tin một chiều xuyên suốt từ bộ thông tin truyền xuống. Tất tần tật được ban tuyên giáo nhà đài giám sát chặt chẽ. Vậy mà nay, có lẽ ban giám đốc kỹ thuật lo chống dịch Vũ Hán đã để lọt số hai chữ ký sinh.

Ký sinh trùng là “một sinh vật sống trong một sinh vật khác, được gọi là vật chủ và thường gây hại cho nó. Nó phụ thuộc vào máy chủ của nó để tồn tại. Không có vật chủ, ký sinh trùng không thể sống” (2). Như vậy, vật ký sinh là thứ gây hại, sống lệ thuộc. Nó không làm gì cả ngoài việc bám vào vật chủ và hút cạn sinh lực của nó. Nhưng anh chị em buôn bán hàng rong lại khác. Họ là những người thiện lương, sống bằng ý chí sinh tồn và bằng sức lao động chính đáng của họ. Chẳng qua họ nghèo không có tiền thuê mặt bằng, không đủ lực để mua sắm những bàn ghế, trang thiết bị như những hàng quán sang trọng khác. Nói gánh hàng rong là thứ ký sinh gây hại, hệ thống tuyên truyền đảng cộng sản VN muốn ám chỉ điều gì?

Khi ví von như thế, phải chăng nhà đài VTV1 muốn so sánh thể chế cộng sản kèm theo bộ máy nhà nước công kênh ban – ngành - đoàn thể với hơn 5.2 triệu đảng viên, trong đó có hàng triệu “đồng chí chưa bị lộ”, hơn 10 ngàn người trong lực lượng 47... là vật chủ sống, người dân mà đại diện là những con người đầu tắt mặt tối, nghèo khổ bán hàng rong đều là vật ký sinh? Hiện thực cho thấy đất – nước thuộc quyền sở hữu của đảng. Còn dân chúng chỉ được phép sử dụng. Và lập luận như thế thì những con đường tựa khúc ruột dồi dào sinh lực kinh tế mà ai sử dụng chúng đều biến thành ký sinh trùng lúc nhúc trên đó?

Thứ đến, nhà đài này khi biên soạn kịch bản quên bén mất rằng: gánh hàng rong là một nét văn hóa ẩm thực truyền thống của người dân đen VN (3). Ai trong chúng ta lại không nhớ những gánh xôi cúc, bánh canh, khoai ngào, hủ tiếu chợ nổi, bánh bèo - nậm - lọc, bánh tráng đập đập... mà mỗi sáng các

mẹ, các chị gánh dạo quanh những xóm nghèo khắp miền Bắc – Trung – Nam. Vâng, chỉ đơn giản đôi quang gánh và ít vật liệu dân dã đã tạo nên những món ăn khiến cả vua đầu bếp Gordon Ramsay kinh ngạc (4).

Đây chưa phải là lần đầu tiên, gánh hàng rong chịu cảnh miệt thị do đài tuyên truyền đảng cộng sản VN thực hiện. Đờn thực nhiều lần mình chứng người bán hàng rong phải chịu đựng những ngược đãi từ kẻ cầm quyền: đập đổ quang gánh, cán xe qua trái cây xếp bán. Từ chị bán rau ở Bãi Cháy, Hạ Long (5) đến việc một công an mặc quần đùi, áo cộc đi xe biển xanh bắt hàng rong ở Hà Nội khiến dư luận xôn xao (6). Ngay cả phát ngôn nhiều kẻ chức quyền khiến bao người muốn đổi nghề đi bán vé số, vì mức lương cả trăm triệu đồng/tháng (7).

Tại sao có sự kỳ thị với người hàng rong như thế. Mỗi người dân sống trên quê hương mình, bất kể người đó là ai, đều có quyền có công việc hầu lo cho gia đình, con cái. Biết bao người đã thành tài nhờ gánh hàng rong dãi dầu mưa nắng ấy... Mọi người đều có quyền được sống như một con người. Không ai có quyền xem thường nghề nghiệp của người khác, qua đó khinh chê luôn cả con người của họ. Tại sao lại tạo tâm lý miệt thị người bán hàng rong như thế? Nguồn cơn đẩy đưa các người tàn tật, các bà, các chị em ra đường tảo tần từ đâu ra? Câu trả lời không khó: Nó là hệ quả của một quốc gia độc tài toàn trị mà ra.

Thử hỏi nếu tình trạng người bán hàng rong tăng cao, xã hội cần phải lý giải: Vì sao cái thế chế được gọi là siêu việt, là sáng suốt, là mây đen bao phủ toàn cầu, mặt trời vẫn sáng trên đầu VN (8); thế mà tiếng rao của gánh hàng rong lại bơ vơ, mất hút giữa dòng đời vô vọng, nay khoác thêm biệt hiệu ký sinh trùng trên một nhà đài có tiếng của đảng? Nếu họ lười biếng không chịu lao động thì không cần bàn. Ở đây, họ lao động bằng chính mồ hôi nước mắt của mình. Xét về phương diện văn hóa và đạo đức, những người bán hàng rong còn thanh cao gấp ngàn lần những kẻ tham nhũng, hút máu mủ người dân nghèo để vinh thân phì gia. Đến mức phó chủ tịch nước Nguyễn Thị Doan phải kêu toáng lên: “người ta ăn của dân không từ một cái gì” (9). Rồi tại sao có bằng đại học, cao học mà vẫn chạy Grab vậy (10)?

Tại sao biết bao người không lười biếng, họ mong có việc làm mà vẫn thất nghiệp? Họ là ký sinh trùng vì họ thất nghiệp chẳng? Hay nhà cầm quyền VN chỉ xem họ là công dân hạng hai hèn kém, và tiếng nói họ đòi quyền làm người chực bùng ra đã bị bịt lại bởi nắm đấm, dùi cui của kẻ cầm quyền độc tài. Ngay cả 62 ngàn tỷ hỗ trợ dân nghèo trong mùa đại dịch đợt I, đến nay vẫn còn là chiếc bánh vẽ hay con cá gỗ lơ lửng bỏ mặc người dân tự vượt khó!

Câu chuyện hệ thống tuyên truyền đảng cộng sản VN có những phát ngôn bậy bạ, miệt thị và thiếu tôn trọng người dân vốn chẳng hiếm họa gì. Hẳn chúng ta còn nhớ buổi phát trên VTV3, ngày 28/11/2017, cổ súy cho việc cải cách chữ quốc ngữ. Trong đoạn truyền hình đó, ông Bùi Hiền, phút thứ 37'03, nói: "Những người hoàn toàn không hiểu gì cả thì tất nhiên là không tán thành". Bà TS Đoàn Hương, giảng viên Trường Đại học Khoa học xã hội và nhân văn, tiếp lời: "...Vấn đề là ủng hộ cái mới...thậm chí cả Galilê cũng thế, và thậm chí người ta còn khiêng cả ông lên giàn hỏa thiêu đốt đi.." Cũng bà TS Hương: phút thứ 39'13, đã tuyên bố xanh dờn: "một cái đám quần chúng không hiểu gì cả ào ào vào ném đá."

Vâng, đúng là "cái đám quần chúng không hiểu biết gì" hoặc là cái đám ký sinh trùng được hé lộ trên mấy cái loa, thuộc guồng máy tuyên truyền, đã cho thấy thái độ của kẻ cầm quyền độc tài coi thường người dân đến mức nào. Đảng cộng sản VN đã bịt mắt che tai 91 triệu người dân Việt (tôi đã trừ bớt hơn 5.2 triệu đảng viên khỏi đám "ký sinh trùng nhân dân" rồi đấy). Đối với đảng độc tài toàn trị, người dân chỉ là đàn gà gì đó, hứa phải ngoan, làm theo năng lực hưởng theo nhu cầu; kể cả những nhu cầu bản năng chẳng?

Hai chữ "ký sinh" được thốt lên từ cặp môi một nam xướng ngôn viên điển trai, theo một kịch bản soạn sẵn chỉnh sửa từng câu từng con chữ, qua nhiều phòng ban kiểm duyệt, đủ nói lên suy nghĩ có sẵn trong tâm thức vật chủ: "lòng có đầy miệng mới nói ra". Ở VN không hề có chuyện nói buông, các chương trình đều được lên khuôn soạn trước cho có vẻ đang diễn ra, chứ thực tế nó là chuyện của ngày hôm qua rồi. Ngay cả thủ tướng Phúc cũng cứ cầm giấy mà đọc cờ lờ mờ mờ (12) hay ông tướng Võ Trọng Việt đọc y văn gu

gờ, pê tê bóc (13). Một ông thích chém gió công nghệ 4.0, một ông đòi dịch chuyển đám mây điện toán... xem nhiều đó bị hài kịch ở chính trường VN đủ minh chứng họ xem nhân dân như đám ký sinh quả là chuyện dễ hiểu.

Một nền văn hóa miệt thị - trù dập - hủy diệt đã dần hiện rõ. Tuy nhiên, chưa biết ai ký sinh ai. Các cụ xưa vẫn dạy có biết bao kẻ vừa ăn cướp vừa la làng. Nhất là những kẻ cướp ngày, hiện đầy dẫy khắp trên quê hương đất nước Việt Nam. Có lẽ sẽ có người vặc lại, lỗ mồm thôi có gì to tát. Vâng chỉ mỗi từ lỗ ấy mà biết bao kẻ tham nhũng được đùn đẩy lên những chức vụ béo bở tha hồ tư túi, rút ruột công trình, đưa con cháu cánh hẩu vào hệ thống để tấp dớp từ gốc lên ngọn. Rốt cuộc chỉ có mấy con tốt thí đi tù, chẳng thấy ông bổ nhiệm cán bộ nào từ chức hay xô khám vì quyết định sai lầm của mình? Lần hồi đám ký sinh thực sự lại biến thành vật chủ, vật chủ bị hô biến thành ký sinh.

Quả đáng tội, bởi căm lạng để đám ký sinh cầm quyền mà không dám mở miệng. Cứ cong lưng ra mà chèo thuyền vì chí khí lật thuyền bị kiềm chặt. Hãy nêu một số tên tuổi: anh Nguyễn Hữu Tấn, cụ Lê Đình Kinh, Phạm Chí Dũng, Nguyễn Tường Thụy, Nguyễn Thị Tâm, Cấn Thị Thêu, Trịnh Bá Tư, Trịnh Bá Phương, Trần Huỳnh Duy Thức, Lê Anh Hùng, 8 người “nhóm hiến pháp”... Tất cả đủ nói lên ai là kẻ ký sinh đang dày vò, đàn áp vật chủ để gieo rắc nỗi khiếp sợ. Chính đám ký sinh đó đang tàn hại đất nước ngày một suy kiệt về mọi mặt, kinh tế, vị thế, tài nguyên, văn hóa, con người, biên giới, biển đảo...

Trở lại quang gánh hàng rong của những mẹ, chị VN hàng ngày tảo tần nắng mưa. Những tiếng rao “ai xôi không...? ai bánh đa bánh đúc không..?” đa phần lạc lõng giữa chợ đời, vốn đang khoác thêm gam màu ảm đạm do đợt bùng dịch Vũ Hán thứ hai này; bể khổ trần ai vốn chẳng thiếu dấm chua, mật đắng nay lại chất thêm phiền não lên đôi vai gầy guộc người con gái Việt Nam gồng gánh bao đời mãi chưa thôi. Xin gửi lại mấy câu thơ của thi sĩ Hồ Dzếnh thay lời muốn nói:

Cô gái Việt Nam ơi!

Nếu chữ hy sinh có ở đời

*Tôi muốn nạm vàng muôn khổ cực
Cho lòng cô gái Việt Nam tươi*

(*) Phim Ký Sinh Trùng “Parasite” của Nam Hàn được 4 giải Oscar

Các Bạn Mình Thân mến

Trên đây là hai trong nhiều bài viết nhằm lên án đài truyền hình VTV1. Trong khi dư luận khắp nước đều phẫn nộ thì ông Anh Quang (Nguyễn Anh Quang) lại tự bào chữa trên facebook cá nhân của mình. Ông bảo rằng ông nói “nhịu”. Tác giả Từ Kế Tường giải thích chữ “nhịu” của ông Quang là chữ “liu” của người Miền Nam. Mình bàn loạn thêm một chút (ở trên đã nói không lạm bàn nhưng “chẳng đặng đừng”).

Trong từ điển Tiếng Việt của tác giả Văn Tân do nhà xuất bản Khoa Học Xã Hội ở trang 589 định nghĩa: **Nhịu:** làm tiếng nọ ra tiếng kia khi phát âm. **Nhịu Mồm: Lỡ nói làm tiếng nọ ra tiếng kia.** Đây rõ là tiếng của người Miền Bắc. Người Miền Nam không có chữ này mà có chữ “liu” như tác giả Từ Kế Tường giải thích. Một bản tin được đọc trên truyền hình không phải do xướng ngôn viên tự tung tự tác muốn nói muốn đọc gì thì đọc mà có cả một ban biên tập để soạn tin, duyệt tin và bản tin sẽ được in lên giấy hay chạy trên màn ảnh để cho xướng ngôn viên nhìn vào đó mà đọc. Nếu nói là “nhịu” thì ba chữ “ký sinh trùng” ông Anh Quang đọc “nhịu” ra từ ba chữ nào? Chẳng lẽ ba chữ đó là “ki xình tụng” “kỳ xính tủng” hay “ký sinh trùng” ? Nếu ông Anh Quang có tật “nhịu” thì ông “phải “nhịu” từ một trong ba chữ ấy thành ba chữ “ký sinh trùng” mới đúng phép “nhịu”.

Mình có đọc câu chuyện một phụ nữ bán hàng rong đã 20 năm nuôi hai con ăn học và cả hai tốt nghiệp đại học. Các Bạn xem tấm ảnh bên dưới phía phải, chị này còn bỏ tiền giúp đỡ người nghèo khó. Hiện có rất nhiều kẻ ăn mặc rất đẹp, rất lịch sự, quyền cao chức trọng nhưng thật ra chúng đúng là một lũ “ký sinh trùng” đang gục đầu hút máu nhân dân. Bọn nào đây?

Hình ảnh từ Internet

Phong Châu

Tháng 9 – 2020

